

καὶ παραινέσει πέπαιχεν, εἶτα μήτηρ δευτέρα,
εἶτα τήθη παραλαλεῖ τις, εἶτα βαρύφωνος γέρων,
τηθίδος πατήρ, ἔπειτα γραῦς καλοῦσα φίλτατον.
ὁ δ' ἐπινεύει πᾶσι τούτοις

5

φησὶ Μένανδρος.

ΙΕΡΕΙΑ

PAPYRVS OXYRHYNCHICA 1235.

[Ἱέρεια, ἧς ἀρχή· -----] ἡ δ' ἰέρ[εια πο]λὸν μὲν
[.....]ησεν τὸν σ[.....]ξουν[.....] κατώρυξεν ο[.....]ση[.....]
νῆλθον οἱ παῖδες. ὁ [δὲ τὸ πρ]ότερον γε[νό]μενος [.....]ας¹
ἀνὴρ ν[οή]σας πα[.....]² ἐπισκεπτομένης [.....]δος πα
[.....]σας [c. 28 ἀν]ασφήλας ζητεῖν [ἐπε]χείρησεν τὸν ἀγαπητόν.
οἰκέτης δὲ πεισθεὶς ἠνέχθη πρὸς τὴν ἰέρειαν ὡς θεοφορού-
μενος, θεραπείας ἵνα ἀξιωθῆι, λάθραι· τὴν δ'³ ἀλήθειαν πεπει-
μένος ἐξίχνευσεν. ὁ δὲ τῆς ὑποβεβλημένης τὸν υἱὸν αὐτῆς γνήσιος
μειρακίσκος τὴν τῆς ἰερείας θυγατέρα γῆμαι προαιρούμενος
εἰσέπεμψε τὴν μητέρα διαλεξομένην πρὸς τὴν ἰέρειαν περὶ αὐτοῦ.
λαλουσῶν δὲ τῶν γυναικῶν ὑποψίαν λαβὼν καὶ μάλισθ' ὑπὸ τοῦ
θεράποντος διδαχθεὶς προσώπῳ διαλλάττει,⁴ τὸν νεώτερον
τῶν γειτόνων υἱὸν ὡς ἑαυτοῦ προσφωνεῖ. γνοὺς δ' ἐκεῖνος
αὐτοῦ τὸ διαμάρτημα τὸν ἀδελφὸν προδιασεῖει, λέγων μεμανη-
κέναι⁵ τὸν πρεσβύτερον καὶ πάντας τοὺς νέους υἱοὺς ἀποφαίνειν
αὐτοῦ· διὸ καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἀλήθειαν ἐξετάσαντος τοῦ γέρον-
τος καὶ τὸν πρεσβύτερον προσφωνοῦντος ὑδ[ν ὡ]ς μαινόμενον
ἐκεῖ[νος ἀπο]πέμπει· ἅμα δ' ὁ τ[c. 8]ς ὑπὸ τοῦ θεράποντος
[.....]πο[c. 18]τατ[7]ωτ[c. 9]μη[7]ερω[c. 8]ανι[7]γαμ
[c. 8]παγ[4]μενος α[c. 7]απα[6]περιδ[c. 6]κον[5]ωνδει
[c. 6]ελθ[6] ὁ μὲν π[ρεσβύτης] τὸν υ[ἱὸν ἀπ]ολαβῶ[ν γαμει]
τὴν [ἰέρειαν, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ] λαμβάν[ει τὴν θυγατέρα τῶν]
θρεψάν[των, ὁ δὲ νεώτερος] καὶ γνήσ[ιος τῶν γειτόνων] υἱὸς
λαμ[βάν]ει τὴν [τῆς ἰερεί]ας, ἣν ἠγάπησεν, κα[ὶ ποιοῦν]ται γάμοι